

ment ikke at burde tilbageholde mit Bidrag til Arbejdet. — Det første Vædringsforslag, som jeg skal omtale, er Vædringsforslaget under Nr. 17, som angaar Dursører til Skibsbesætninger for vel udført Tjeneste under Isforhold. Forslaget er stillet af Ministeren for offentlige Arbejder og er motiveret i Bilaget Nr. 3. Jeg skal ikke gøre store Ophævelser over de 1,500 Kr., som den ærede Minister her ønsker at have til Raadighed; men jeg vil kun henstille til ham, naar han en anden Gang vil have saadanne Smaadursører at uddele, at han da motiverer dem paa en mere sammenhængende, for ikke at sige en mere korrekt Maade end her. Den højtærede Minister siger i Motiveringen, at efter den Vønningslov, som er udkommen i Forvejen, kan der ikke være tilstrækkelig Føje til at stille Skibsbesætningerne i Udfigt at erholde mere eller mindre regelmæssige Honorarer for anstrængende Vintertjeneste. Den højtærede Minister finder altsaa i denne Sætning, at der ingen Grund er til Honorar for anstrængende Tjeneste; 4 eller 5 Riner derfra mener den højtærede Minister imidlertid, at der nok kan være Anledning til at yde Honorar for anstrængende Vintertjeneste. Jeg skal som sagt ikke gøre nogen Indvending mod, at den højtærede Minister faar de 1,500 Kr.; thi jeg anerkender, at det er haarde Fordringer, som til Tider stilles til de Folk, som der her er Tale om, og ser for saa vidt gerne, at de faa et lille Ekstrahonorar, men jeg vil dog henstille til den højtærede Minister eller til hans Kontorpersonale, eller til hvem det nu er, der skriver for ham, at de skrive hans Motiver med noget mere Mening i, end her.

Jeg kommer dernæst til Vædringsforslagene Nr. 22 og 23. Forslaget Nr. 22 er et Forslag om, at Ministeren maa forøge Postbudenes Antal i Kjøbenhavn, medens Nr. 23 er et Undervædringsforslag om at afdække Ministeren ca 2,000 Kr. Jeg er i Tvivl om, at Udvalget har gjort Ret her. Man gør sig det vist ikke ganske klart, hvem det gaar ud over, naar man nægter disse 2,000 Kr. Man vil være opmærksom paa, at der stilles bestemte Fordringer til Budomgangen i Kjøbenhavn. Der er 6 Gange Ombæring daglig i Kjøbenhavn K. og 5 Gange i Forstæderne. Naar man nu vil opretholde disse Budomgange, tror jeg, at en Nægtelse af denne Bevilling vil gaa ud over uskyldige, nemlig Postbudene. Hvis Finansudvalget vil gribe ind paa dette Punkt, skal det gribe ind paa en anden Led, og sige: Er det rimeligt, at der, samtidig med, at der mange Steder her i Landet

kun er Ombæring en Gang daglig, da i Hovedstaden er Postombæring 6 Gange? Jeg skal ikke komme ind paa en Drøftelse af, hvorvidt Hovedstaden kan gøre saa store Fordringer forud for Landet, men jeg vil gøre Finansudvalget opmærksom paa, at hvis det finder, at Postvæsenet er for dyrt her i Kjøbenhavn og kræver for mange Postbude, er Maaden til at reducere ikke den, at man kniber noget af paa Postbudenes Antal og derved frembringer en for haard Tjeneste for adskillige af dem; man maa da sige til den højtærede Minister: Vi maa ikke have saa mange Ombæringer her i Kjøbenhavn som nu. Jeg vil henstille dette, selv om det just ikke nytter ved denne Lejlighed, saa dog for en anden Gangs Skyld. — Jeg kommer dernæst til det meget omskridte Punkt, Forslaget under Nr. 24, hvorom vi i dette Øjeblik hørte et, maa jeg tilføje, kundskabrigt og veltalende Foredrag af det ærede Medlem fra Odense (Christiansen). Jeg tror, man kan sige, at der er to stridende Parter i denne Sag, nemlig den ærede Ordfører paa den ene Side, støttet af et Flertal af Udvalget, og paa den anden Side den højtærede Minister og det ærede Medlem fra Odense, og at man kan sige, at begge Parter have Ret. I Realiteten tror jeg, at den højtærede Minister og det ærede Medlem fra Odense have Ret. Jeg mindes tydeligt — det er vist to Aar siden, denne Sag var under Forhandling her, og jeg havde Lejlighed til at deltage i Forhandlingen — at det var sikkert nok, at hvad man kan kalde Meningen med den Overenskomst, der blev sluttet, var, at Posthuset skulde lægges, hvor det var foreslaaet af den højtærede Minister; men paa den anden Side maa jeg erkende, at formelt hævdede Finansudvalgets Flertal den Gang, at Sagen ikke var afgjort ved den Afstemning, der fandt Sted. Formelt er det rigtigt, hvad der blev gjort gældende, jeg tror af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) og den ærede Ordfører, at Finansudvalget sikkert nok stod frit og ikke var bundet. Men paa den anden Side vil jeg aflægge det Vidnesbyrd i denne Sag, hvis det overhovedet har nogen Interesse, at det utvivlsomt var Meningen med den Afkod, der da blev indgaaet angaaende forskellige større Bygningsforetagender i Odense, at Posthuset vilde være at flytte til Sattinstolen. Jeg sagde den Gang, at vi vare ikke bundne. Jeg har ikke set mine Udtalelser efter, men jeg tror ikke, min Hofommelse svigter mig, naar jeg siger, at jeg den Gang hævdede vor Frihed over for Spørgsmaalet, og det